

NOVA GORICA • Plesno-glasbena predstava *Nastje Bremec Rynia in Michala Rynie ter dua Silence*

Klavir, glas in ples življenja v dveh

Plesalca in koreografa **Nastja Bremec Rynia** in **Michal Rynia** sta na odru **SNG Nova Gorica** v koprodukciji s Cankarjevim domom in svojim Umetniškim društvom M&N prvo desetletje soustvarjanja proslavila s plesno-glasbeno predstavo *De-set*. Vznemirljiv, osupljiv in tudi ganljiv plesni preplet dveh ustvarjalnih življenj barva z naštetimi lastnostmi nič manj prepojena glasba dua *Silence*.

• MAJA PERTIČ GOMBAČ

Ustvarjalna pot Goričanke **Nastje Bremec Rynia** in Poljaka **Michala Rynie**, ki sta tudi življenjska sopotnika, se je, potem ko sta se spoznala med študijem na plesni akademiji Codarts v Rotterdamu, nadaljevala v Novi Gorici. Tam sta v sodelovanju s **SNG Nova Gorica** postavila že več avtorskih predstav, s pedagoškim delom v okviru MN Dance Company pa znanje in strast od leta 2008 posredujeta več generacijam plesalcev.

Bistvo tokratne predstave je zajeto v besedni igri naslova *De-set*, ki pomeni tako desetletje kakor namig na sestavljenost, na nekakšen omnibus, v katerem sta s pomočjo dramaturginje **Ane Kržišnik Blažica** zajela in v zaokroženo plesno pripoved spojila dele iz nekaterih doslejšnjih predstav.

Pri tem je pomembno vlogo imela tudi glasba dua *Silence*, ki že od začetkov navdihuje njuno plesno ustvarjanje. A tokrat sta pevec **Boris Benko** in pianist **Primož Hladnik** z njima na odru, v domala enakovredni vlogi.

Zgodba, ki jo plesalca izpovedujeta z gibi, je pripoved o odnosu med dvema, sprva neznancema, kasneje ljubimcema, zaveznikoma, prijateljema, partnerjema. Spoznavata se, se v drugem prepoznavata (ob pesmi *Hall of Mirrors* s plošče *Vain*),

drug drugega preskušata, a tudi izzivata in do določene mere ustvarjalno tekmujeta. Slednje posebej poudari sekvenca, ki plesalca postavi v svojevrsten ring, kar posebej ojača Benkovo komentiranje, značilno za boks. K iluziji tovrstnega boja pripomore tudi zvočni poudarek pevčevega glasu, za kar je poskrbel oblikovalec zvoka **Matej Čelik**. V plesni roko borbi zdaj prevlada on, zdaj ona, vse do spoznanja, da s prevlado ni zmage, in vse do poljuba in skladbe *Hunger* z zadnjega albuma *Musical Accompaniment for the End of the World*.

Moč detajlov

Odrski dialog *Nastje Bremec Rynia* in *Michala Rynie* vključuje tudi nekaj osupljivih elementov, skupnih plesnih figur, ki od njiju zahtevajo veliko telesne pripravljenosti, a jih izvedeta z lahkotnostjo, kakor bi šlo za vsakdanji banalni opravke.

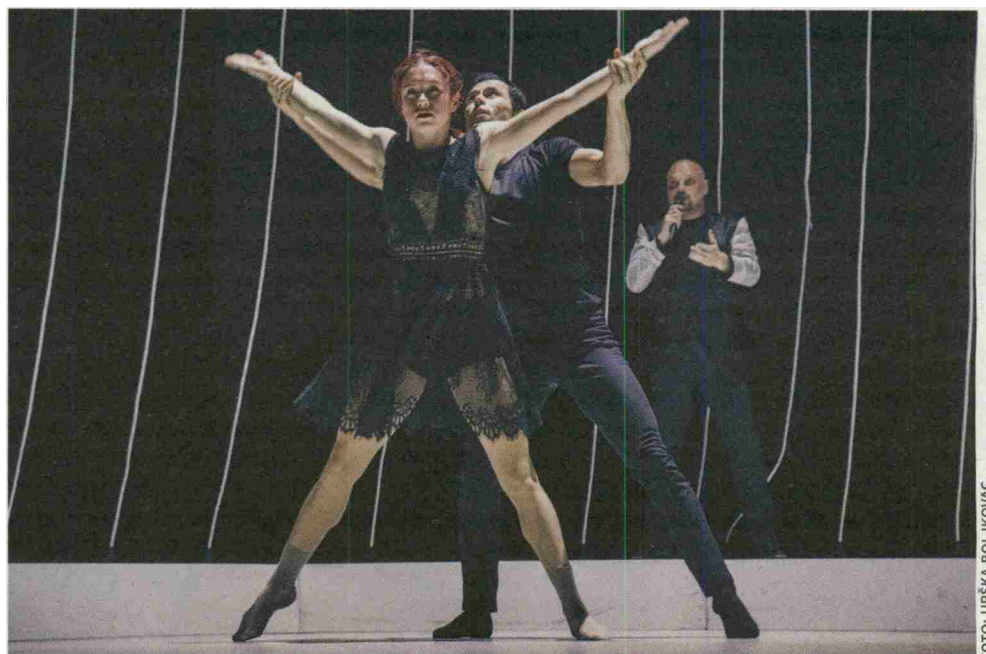
In čeprav sta najmočnejša v paru, so tudi njuni solistični manjšinski vložki virtuozni. Za poslastico poskrbi Benkova a cappella izvedba skladbe *La Troia* s prvenca *Ma non troppo* (1997), ki jo v plesni gib prevaja *Nastja Bremec Rynia*. Osupljivo je tudi dobesedno zmanjkovanje tal pod nogami plesalca, ki obvisi v zraku.

Navidezni minimalizem je pravzaprav poln detajlov; od tankočutnega ožzvanjanja klavirja, kot bi Hladnik ponekod namesto na tipke igral na dežne kaplje, do obleke, ki na trenutke postane scenski element; zanjo je ob plesalcih poskrbela še **Ana Špacapan**.

Domiselna in pomenljiva scenografija, ki jo tankočutno razsvetljuje **Samo Oblokar**, je delo **Aleksandra Blažice**. Plesalcema omogoča razstavljanje in predstavlanje scenskih elementov, v katerih so v vtičnice vpeti kabli, ki jih ob spremljavi rahlih električnih zvokov lahko iztikata, v enem od plesnih motivov pa se na elektriko priklopita kar sama.

Njun sodobni plesni izraz izpričuje tako neskončne ure vaje, potrebne za natančen, naštudiran, marsikdaj sinhron gib, ki ničesar ne prepušča naključju, kakor strast, iz katere se z odra širi energija, že kar nekakšna elektrika, o kateri govori tudi skladba *Electricity* - saj smo res ljudje "veliko več od tega, kar zaznava oko".

Predstava De-set bo 31. marca tudi v Cankarjevem domu v Ljubljani. •

Nastja Bremec Rynia in Michal Rynia z Borisom Benkom, pevcem dua *Silence*